

۲۰۱۶/۰۳/۱۸

آصف بهاند

اول و هي بيا سوځوي مي، خلاصولای می شی؟ (د فرخندی لومړی تلین)

دا دی بیا نوی کال را روان دی، خو غمونه او دردونه هم پخواني په کور، کلي او ذهن کې را ته ناست دي او هم له هر پسرلي سره او لا هرې شیبې سره نوي را شنه کیري، را توکیري او را لوبیري. نوی کال به لمانځل کیري، خو د کابل سین پر دیوالونو او د اندرابي واټ د پاسه او د ټولو با احساسه او چیز فهمه خلکو د ذهن په واټونو او دیوالونو باندې، د فرخندی د وینو سره داغونه، پر ما، پر تا، پر عدالت، پر شریعت، پر دولت، پر ملت او پر ... باندې اوس هم خاندي.

د فرخندی د وینو هر داغ ژبه لري او هره ژبه په لور غیر باندې د ټولو په آدرس نارې وهي: ستاسو د وطن د عدالت په تله کې او ستاسو د وطن د شریعت په دایره کې زما د قاتلینو محکمه تر کوم ځای پورې ورسیده؟؟؟

د فرخندی د وژلو په لومړۍ، دویمه او دریمه ورځ باندې مي د خپل احساس او د زړه خبره یو څو فیسبوکي جملو، دوو شعرونو او یوې مقالې په ترڅ کې څرگند او یو شعر او یوه مقاله مي هماغه وخت خپاره کړل. خپل لومړنی احساس مي د خپلې ټولني او خلکو د فکري او عملي برخورد په باب په خپله فیسبوک پاڼه کې داسې وليکه:

«د فرخندی د وینو په بیه،
د فرخندی د کباب شوي بدن په بیه،
او د فرخندی د ژوند په قیمت سره د ټولني چیز فهمه خلک باید پوه شي چې زموږ د ټولني فکري سطحه په کومه پورې کې ده.

د فرخندی د وینو هر سور څاڅکی زموږ د ټولني د انسانیت پر تندي باندې تور داغ دی.»

بیا مي تر دې عنوان لاندې یو شعر او یوه هم مقاله چې سر لیک داسې و: «د فرخندی د وینو سره داغونه، د انسانیت پر لمن تور داغونه» خپاره کړل.

په کوم هیواد او ځای کې چې فرخنده وسوځول شوه او کومو خلکو چې فرخنده وسوځوله، د هغوی له نظره اسرائیلیان کافر، یهود او مباح الدم دي، خو چیرې کوم اسرائیلي، یو فلسطیني ځوان ته د خپلمنځي تضادونو په حساب اور اچولی و، او همدې یهود، همدې کافر او همدې مباح الدم په خپله محکمه کې د اسرائیلي اور اچونکي له پاره د عمري بند سزا منظور کړه، اما د فرخندی مسلمان سوځونکي ته د اسلامي محکمي له خوا تر اوسه چا هیڅ هم نه دي ویلي او سړي سترگي گرځي.

موږ فرهنگیان نه جنگیالي لرو او نه هم وژونکي ټوپکوال، د فرهنگیانو لښکر او وسله فکر دی، قلم دی، غږ دی، موزیک دی رنگ دی او ...

یوه شاعر(سمیع حامد) د فرخندی او رخشانې له پاره خپل غږ اوچت کړ او یوه سندر غاړي له موزیک سره هغه زمزمه کړ، په دې ډول:

«در خیابان ناله فرخنده ها

در بیا بان زجه رخشانه ها ...

داد از این نا مرد ها

فریاد از این نا مرد ها ...»

په یوه لنډ آزاد شعر کې مي د فرخندی وروستی غوښتنه او وروستی غږ چیرته لري د نورو کلو د خلکو په آدرس ورلیږلی و. د دې کلي(دمځکي گره) خلکو خو یې غږ باندې غوږ و نه گراوه، د نورو لرو کلو په آدرس مي غږ ور مسیژ کړ، نه پوهیږم چې هلته به هم چا اوریدلی وي که نه؟

اوس هم زه د خپل ذهن په پراخه بیدیا کې د فرخندی په وینو سور بدن او کرم، کرم اندامونه گورم چې د خپلو ضاربانو پر جهالت پورې په کرس کرس خاندې، خو د دې خندا د څپو په حاشیه کې مې یې هغه مظلومانه چيغې مې هم په تن ډول تر غوړو کيزې چې د مرگ په شیبو کې یې هغه چا پسي غږ کاوه، چې هیڅ نه و. فرخندی لکه اوبو اخیستی چې ځک ته هم د خلاصون په تمه لاس اچوي، د بچیدو په هیله د چيغو په لړ کې له اشرف المخلوقاتو نه او د خدایتعالی د پورې کلي له مخلوقاتو نه د مرستې غوښتنه کوله، خو ...

دا د فرخندی د ژوند د وروستی شیبې، د وروستی سلگۍ او د وروستی غوښتنې یو لنډ هنري انځور دی، چې ما د خپل ذهن په گالري کې د دې له کبابیدو نه یوه ورځ وروسته ایستلی و:

عرض:

آهای!!!

د لوړو کلو خلکو،

غږ مې در رسي که نه؟

دغه دی چغې وهم:

وژني مې،

وهي مې،

سوځوي مې،

خلاصولای مې شی؟؟؟

۲۰۱۵/۰۳/۲۰

هیدرسلیف، ډنمارک

د پاڼو شمیره: له 2 تر 2

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ